

РЕШЕНИЕ № 325500
гр. София, 29.01.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 132 състав, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАНЯ РАДУЛОВСКА

при участието на секретаря **Кирилова** и като разгледа н.а.х.д. № 6423 по описа за 2017 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена на 03.04.2017 г. от Българско национално радио (БНР), представлявано от Александър Велев, срещу наказателно постановление (НП) № РД-10-31/21.03.2017 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 (три хиляди) лева на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) за нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ.

В жалбата се поддържа, че БНР е национален обществен доставчик на радиоуслуги и урежда правата върху използваните в програмите си обекти на закрила на авторското право чрез писмени договори с организациите за колективното им управление. Твърди, че договорът с „Музикаутор“ е прекратен на 22.11.2016 г., което е създадо сериозни затруднения в организацията на работата на обществената медия. БНР започнало да използва музикални произведения, предоставени чрез Европейския съюз за радио и телевизия, каквото е и процесното музикално произведение „ Чакал съм тази нощ“ (I have been waiting for this night), за което считали, че съюзът е уредил авторските права. Твърди се, че използването на произведението е незабавно прекратено след установяване на грешката. По тези съображения представляващият счита, че не е осъществено нарушение на чл. 9, ал. 1 ЗРТ. Поддържа, че такова би било налице, ако доставчикът на радиоуслуги е допуснал разпространението на цели програми или предавания без предварително уредени авторски права, а конкретното деяние съставлява нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП. Счита, че, ако се приеме, че деянието съставлява административно нарушение, то същото е маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Твърди, че защитеният репертоар на „Музикаутор“ не им е бил известен, поради което неволно е допуснат пропуск. В съдебно заседание процесуалният представител – юрк. поддържа жалбата. Оспорва компетентостта на административнонаказващия орган. Твърди, че шведското дружество за колективно управление на права „СТИМ“ (STIM) е включило процесното музикално произведение в защитения си репертоар на датата, на която същото е излъчено по БНР, поради което обективно не е имало как да се установи, че то е със запазени права и предварително да се разреши използването му. Моли съда да отмени обжалваното НП.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител юрк.

ВЕРНО С ОРИГИНАЛА
СЪДЕБЕН
ВЕЛОВОДИТЕЛ:

поддържа, че жалбата е неоснователна. Счита, че СЕМ е компетентен орган, който да контролира разпространението на отделни произведения без уредени авторски права. Музикалните произведения са част от програмата на оператора, затова всичко включено в нея следва да е с предварително уредени права. Моли съда да потвърди атакуваното НП.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните доказателства по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно вътрешното си убеждение, намира за установено следното:

От фактическа страна:

По повод на подаден на 05.01.2017 г. сигнал от „Музикаутор“ до СЕМ за излъчени на 04.01.2017 г. по различни радиопрограми на БНР три музикални произведения от репертоара на дружеството за колективно управление на права без разрешение, с писмо от 13.01.2017 г. от генералния директор на БНР е изисквана информация за начина, по който са уредени правата за всяко отделно музикално произведение. В отговор е получено писмо вх. № НД-06-21-00-1/01.02.2017 г., в което са посочени музикалните произведения, за които БНР е имало дадено съгласие от авторите им за излъчване, а за останалите е посочено, че записите са получени чрез международния музикален обмен от Европейския съюз за радио и телевизия и не са знаели, че е трябвало да отчитат използването им чрез националното дружество за колективно управление на права.

Свидетелката [име] заемаша длъжност „старши инспектор“ в СЕМ, прослужала програмата на „Радио София“ от 04.01.2017 г. и установила, че в 13.01.47 часа в предаване „Радиоприемница“ е излъчена песента „Чакал съм тази нощ“ (I have been waiting for this night), за която в сигнала от „Музикаутор“ се твърдяло, че авторът на текста и композиторът са членове на шведското дружество за колективно управление на права „СТИМ“. Проверяващата извършила справка в публичното пространство, от където разбрала кои са авторите на процесното музикално произведение. Въз основа на тези факти св. Гегова съставила срещу БНР акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-16/28.02.2017 г. за това, че на 04.01.2017 г. от 13.01.47 до 13.04.45 в програмата „Радио София“ е предоставило за разпространение песента „Чакал съм тази нощ“ без предварително уредени авторски права, което е от зашитения репертоар на „Музикаутор“, квалифицирано като нарушение на чл. 9, ал. 1 ЗРТ. Актът е съставен в присъствието и връчен на редовно упълномощено лице – [име]. Срещу него е подадено писмено възражение в законоустановения срок, в което се излагат съображения аналогични на тези от процесната жалба и се моли да не бъде налагано наказание, тъй като деянието е явно маловажно.

При идентично описание на нарушението и фактическата обстановка, при която е извършено, и посочване на правната му квалификация, на 21.03.2017 г. е издадено обжалваното НП от председателя на СЕМ, с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 3 000,00 лв., на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ. Същото е редовно връчено на представител на БНР на 28.03.2017 г. с писмо с обратна разписка.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателствени средства: гласни – показанията на

свидетелката писмени – сигнал от 05.01.2017 г. на „Музикаутор“ до СЕМ, писмо вх. № НД-06-21-00-1/01.02.2017 г., договор № 145/19.12.2011 г., нотариална покана за прекратяването му, връчена на БНР на 21.12.2016 г., удостоверение № У-62/05.09.2014 г. на „Музикаутор“, издадено от Министерство на културата, договор № 120/16.06.2017 г., договор за взаимно представителство между „Музикаутор“ и „СТИМ“, договор за обвързване между Йонас Тандер и СТИМ, договор за обвързване между Беатрис Ериксон и СТИМ, сертификат, издаден от СТИМ, решение № РД-05-79/09.05.2016 г. на СЕМ, заповед № РД-13-05/27.01.2017 г. на председателя на СЕМ, пълномощно, писмо с обратна разписка за получаване на НП, веществено доказателство – компактдиск със запис на процесното музикално произведение, и способа – музикална експертиза.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелката като логични и последователни. Същата обективно възпроизвежда обстоятелствата относно повода, времето, начина и хода на проверката, както и доказателствата, върху които е изградила фактическите си изводи – запис на процесното аудио-визуално съдържание, съхранен на сървър на СЕМ. Свидетелката лично е установила точното време, в което е излъчено процесното музикално произведение, след което е проверила в публичното пространство, кои са неговите автори и композитори. Приела е, че те се представляват в страната от „Музикаутор“ въз основа на подадения от дружеството за колективно управление на права сигнал до СЕМ. Изисквала е доказателства за начина на уреждане на правото за разпространение и въз основа на писмо вх. № НД-06-21-00-1/01.02.2017 г. е установила, че БНР не разполага с такива.

Въз основа на договор № 145/19.12.2011 г., сключен между БНР и „Музикаутор“, и нотариална покана за прекратяването му, връчена на БНР на 21.12.2016 г., категорично се доказва, че считано от 01.01.2017 г. радиото не е имало право да излъчва по безжичен път, на запис или на живо произведения от репертоара на организацията за колективно управление на авторски права. След дълго провеждани преговори между националното радио и „Музикаутор“ относно финансовите условия, при което ще се предостави правото на разпространение на музикални произведения, е сключен нов договор № 120/16.06.2017 г. със същия предмет. Видно от чл. 9 от последния договор той влиза в сила от датата на подписването му, но с него се уреждат отношенията между страните от 01.01.2017 г.

От удостоверение № У-62/05.09.2014 г. на „Музикаутор“, издадено от Министерство на културата, и договор за взаимно представителство между „Музикаутор“ и „СТИМ“ категорично се доказва, че „Музикаутор“ притежава изключително право да разрешава публично изпълнение на обекти на авторско право от „репертоара на СТИМ“, доколкото публичното изпълнение върху съответно произведение е било поверено за управление от членове на шведската организация за колективно управление на права. От договорите за обвързване на Йонас Тандер и Беатрис Ериксон със СТИМ (л. 132-134 и л. 137-139 от делото) е видно, че те са членове на СТИМ съответно от 28.12.2004 г. и 27.10.2003 г., като са прехвърлили на организацията правото на управление върху всички си литературни и музикални произведения. Въз основа на сертификата, издаден от СТИМ на 05.09.2017 г. (л. 141-142 от делото) се установи, че процесното произведение е включено в репертоара на СТИМ на 04.01.2017 г., неговите

автори Йонас Тандер и Беатрис Ериксон са активни членове на шведското дружество и правото да разрешава публичното му изпълнение и да събира дължимите възнаграждения в страната е „Музикаутор“.

Настоящият състав кредитира напълно приетата музикална експертиза, която компетентно и обосновано отговаря на поставените ѝ задачи. Въз основа на нея категорично се доказва, че излъченото в предаването „Радиоприемница“ от БНР музикално произведение е идентично с песента „Чакал съм тази нощ“, изпълнена на „Евровизия“ през 2016 г. от Дони Монтел с автори на текста и музиката Йонас Тандер и Беатрис Ериксон. Вещото лице потвърждава твърдението на жалбоподателя, че е съществувала практика БНР да получава записи от Европейския съюз за радио и телевизия от радиообмена и от конкурса Евровизия с уредени права, но не може да посочи точно от кога използването на произведението е следвало да става въз основа на сключен договор за разрешаването му.

Съдът взе предвид заповед № РД-13-21/09.05.2016 г. на председателя на СЕМ като доказателства за компетентността на актосъставителя.

От правна страна:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалба е депозирана в преклузивния процесуален срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Настоящият състав приема, че в кода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място, АУАН и атакуваното НП са издадени от некомпетентни органи. Контролните правомощия на СЕМ са изрично изброени в чл. 33 от ЗРТ и сред тях не е контролът върху правомерното използване на литературни и музикални произведения след сключване на договор с носителя на авторското право или организация за колективното им управление. Тези правомощия са в изключителната компетентност на Министерство на културата, видно от чл. 97, ал. 1, чл. 98, ал. 1 и чл. 98в, ал. 1 ЗАПСП. Обстоятелството, че съгласно чл. 125в, т. 2 от ЗРТ СЕМ има право да изисква документи относно придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, не променя този извод, тъй като то е свързано с общата им компетентност да контролират дейността на лицензираните оператори. Конкретно правомощие за контрол върху уреждането на авторските права съгласно чл. 9, ал. 1 ЗРТ има единствено върху програмите и предаванията, създадени от радио- и телевизионните организации, които са самостоятелен обект на закрила съгласно чл. 91 и сл. от ЗАПСП. В случай, че установят данни за нарушение на авторското право върху отделно музикално произведение или друг защитен обект, следва да сезират компетентния орган – Министерство на културата.

В нарушение на изискванията на императивните разпоредби на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАПСП не е описано достатъчно ясно и конкретно в какво се изразява твърдяното нарушение – формата на изпълнителното му деяние и какво право се твърди, че се засяга с него, както и кой е неговият носител. По този начин недопустимо се ограничава правото на защита на

санкционираното лице, което има право да узнае за какво конкретно неизпълнение на публичноправно задължение е образувано производство срещу него, за да ангажира съответни доказателства.

Жалбоподател несъмнено има качеството на доставчик на линейна медийна услуга – радиопрограма „Радио София“, по която е излъчено процесното музикално произведение в предаването „Радиоприемница“. Като такъв носи редакционна отговорност за избора на съдържанието на медийната услуга съгласно чл. 17, ал.1 ЗРТ и определя начина, по който тя е организирана съгласно чл. 4, ал. 1 ЗРТ, т.е. отговаря за упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания по смисъла на чл. 2, ал. 4 ЗРТ и върху тяхната организация в хронологичен ред.

Неясно е описано изпълнителното деяние на твърдяното нарушение, като е посочено, че нарушителят е „предоставил за разпространение“ конкретно посоченото музикално произведение. По този начин не става ясно дали отговорността му е ангажира за изпълване, включващо и разпространението, или за допустителство. Настоящият състав приема, че БНР е излъчило по смисъла на § 2, т. 5 от ДР на ЗАПСП процесното музикално произведение, което е форма на използването му съгласно чл. 18, ал. 2 ЗАПСП. За целта е следвало да има съгласието на всички съавтори според чл. 8, ал. 2 ЗАПСП, дадено лично от тях, от организация за колективно управление на права, която е получила това право върху произведението, или от организатора на публичното изпълнение (в случая на конкурса Евровизия), в противен случай ще е осъществен състава на чл. 97, ал. 1, т. 6 ЗАПСП. Административнонаказващият орган обаче, действайки извън компетентостта си, не е събрал доказателства по какъв начин са били уредени отношенията между авторите на песента и организаторите на конкурса Евровизия, за да се прецени дали предоставният от Европейския съюз за радио и телевизия запис на произведението е можел да бъде използван от БНР и до кога. Безспорно се установи, че то е включено в репертоара на СТИМ – шведското дружество за колективно управление на права точно на процесната дата (04.01.2017 г.), поради което след нея тази организация и представителят ѝ за България – „Музикаутор“, е можел да сключва договори за предоставяне на правото на използване на произведението и да отчислява възнаграждения за авторите му. По тези съображения до тази дата отстъпването на правото на използване не е можело правомерно да стане чрез тях.

По изложените съображения настоящият състав приема, че БНР не е извършило нарушението, за което е ангажирана отговорността му, така, както е описано в АУАН и НП. Допълнително интересите на носителите на авторските права не са засегнати, тъй като със сключения договор № 120/16.06.2017 г. със задна дата, считано от 01.01.2017 г., БНР има право да излъчва по безжичен път всички произведения, включени в репертоара на „Музикаутор“, съответно на представляваните от него в страната чужди организации за колективно управление на права.

С оглед гореизложените съображения, настоящият състав приема, че обжалваното НП е издадено в нарушение на процесуалния закон и при приложение на неправилен материален закон, поради което следва да бъде отменено.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЪДЕБЕН
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

Така мотивиран и на основание чл. 63. ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № РД-10-31/21.03.2017 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на Българско национално радио е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000,00 (три хиляди) лева на основание чл. 126. ал. 1 от ЗРТ за нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е обявено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕТО Е ВЛЯЗЛО В ЗАКОННА
СИЛА НА 17.02.2018г.
РАЙОНЕН СЪДИЯ: _____
СЪДЕБЕН ДЕЛОВОДИТЕЛ: _____

Лс.
17.02.18г

19

РЕШЕНИЕ
№ 3735

гр. София, 4.06.2018 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ - ГРАД, XII касационен състав, в публично съдебно заседание на осемнадесети май през две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и прокурор КОСТОВ като разгледа **КНАХД № 4099** по описа за **2018** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СЕМ срещу съдебно решение № 325500 от 29.01.2018 г. по н.а.х.д. № 6423 / 2017 г. по описа на Софийски районен съд(СРС), Наказателно отделение(НО), 132 състав с което е отменено наказателно постановление № РД 10-31 от 21.03.2017г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радио и телевизия /ЗРТ/ на БНР е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл. 9, ал.1от ЗРТ.

Касаторът твърди неправилност и незаконосъобразност на решението. Излага подробни доводи, че НП е издадено от компетентен орган, и че Музикаутор е единствената организация регистрирана по чл. 40б от ЗАПСП, поради което и има право да отстъпва използването на авторските права върху музика на радио и телевизионните доставчици. Счита, че изпълнителното деяние е ясно и конкретно посочено. Моли да се отмени решението и потвърди НП.

Ответната страна чрез процесуалния си представител и в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

1

ВЯРНО С ОРГИНАЛА
СЪДЕБЕН
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 325500 от 29.01.2018 г. по н.а.х.д. № 6423 / 2017 г. по описа на Софийски районен съд(СРС), Наказателно отделение(НО), 132 състав е отменено наказателно постановление № РД 10-31 от 21.03.2017г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радио и телевизия /ЗРТ/ на БНР е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл. 9, ал.1 от ЗРТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал по реда на чл.283 НПК като доказателства по делото показания на свидетели, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и представени в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила- АУАН и НП били издадени от некомпетентен орган и не било описано достатъчно ясно формата на изпълнителното деяние.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но не споделя правните изводи.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. НП е издадено от посочения в чл.127 от ЗРТ орган и в съответствие с предоставените му от закона правомощия. Позоваването от БНР на чл.97, ал.1 вр с чл.98, ал.1 и чл.98в, ал.1 от Закона за авторското право и сродните му права е неоснователно, тъй като в този закон се уреждат други нарушения и правомощия. Законодателят е разграничил нарушенията по ЗРТ и ЗАПСП, както и органите компетентни да издават НП за извършени нарушения по всеки от законите. По арг. от чл.33 ал.1 от ЗРТ във връзка с чл.10, ал.1 т.8 от ЗРТ именно Съветът за електронни медии осъществява надзор върху дейността на доставчиците на медийни услуги относно спазване принципа за гарантиране на авторските и сродните им права в предаванията и програмите. /чл.9 от ЗРТ/

Нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ задължава доставчиците на медийни услуги да разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права. По делото не е спорно, че **БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНЛАНО РАДИО** е доставчик на медийни услуги и като такъв се явява субект на задължението по чл. 9, ал. 1 от ЗРТ. Спорно е дали излъченото по програма „Радио София“ в предаването „Радиоприемница“ на 04.01.2017 г. музикално произведение попада в дефиницията на понятията „програми“ и „предавания“ и дали спрямо същото са уредени предварително авторските права, предвид липсата на доказателства, че МУЗИКАУТОР представлява дружеството, чиито член е негов композитор/ автор.

Съгласно легалната дефиниция на понятието "Програма" дадено в нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ, програмата е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. Следователно, музикалните произведения излъчвани в ефира на БНР са елемент от системата, която създава и разпространяване оператора и като такива са част от неговата програма. Като част от създаденото и разпространено от доставчика на медийни услуги - БНР, в определен часови интервал на 04.01.2017 г. съдържание, посоченото в НП музикално произведение се явява обект на защита на нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ. Затова преди разпространението му в ефир, БНР е бил длъжен да уреди авторските права върху него. В конкретният случай се касае за авторско право по смисъла на чл. 5 ЗАПСИ /правото на автора на произведение/ по отношение на обекти на защита по чл. 3, ал. 1, т. 2 от същия Закон - музикални произведения, упражнени по начина посочен в чл. 18, ал. 2, т. 3 и т. 4- излъчването по безжичен път и предаването и препредаването по кабел или друга електронна съобщителна мрежа на тези записи, принадлежащи на чуждестранни автори и продуценти.

Относно спорния момент, дали конкретното произведение е с уредени предварително авторските права следва да се има предвид, че МУЗИКАУТОР е сдружение, което съгласно разпоредбите на ЗАПСИ и във връзка с издаденото му от Министерството на културата Удостоверение за регистрация, управлява на територията на България правата на авторите на музикални произведения. Ето защо следва да се приеме, че същото притежава правомощие да идентифицира авторите на конкретно произведение, да ги посочи индивидуално, както и да посочи сродните организации в чужбина, които ги представляват. В тази връзка следва да се отбележи и нормата на чл. 95а, ал. 2 от ЗАПСИ, съгласно която организациите за колективно управление на права, каквато е и МУЗИКАУТОР, при предявяване на искиове или подаване на искане за прилагане на мерки не следва да установяват индивидуални права на управление, съответно за защита, поверени им от техни членове и от сродни организации от чужбина, с които са сключили

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
 СЪДЕБЕН
 ДЕЛОВОДИТЕЛ:

договори за взаимно представителство на техните членове. При това положение, следва да се приеме, че МУЗИКАУТОР е представител на сдружението, което представлява правата на тези автори/изпълнители.

Не е спорно и обстоятелството, че към датата на нарушението (04.01.2017 г.) договорът между БНР и МУЗИКАУТОР е прекратен, което обуславя извод и за наличието на последния елемент от състава на нарушението по чл. 9, ал. 1 от ЗРТ, а именно: че музикалното произведение не е с предварително уредени авторски права. БНР не е имал сключен договор с Музикаутор с който да бъдат уредени авторските права, обект на защита, поради което, като е излъчил в програмата "Радио София" на 04.01.2017 г. процесното музикално произведение е нарушил разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ. Без правно значение е дали излъчването на процесното произведение се дължи на липса на време, респ. дали това е резултата от кратките срокове, в които е следвало да се преработи програмната схема на излъчване на "Радио София" на 04.01.2017 г.

За неизпълнение на задължението по чл. 9, ал. 1 от ЗРТ санкционната норма на чл. 126, ал. 1 от ЗРТ предвижда имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. В конкретният случай санкцията е определена в предвидения в закона минимален размер, като е отчетено еднократното излъчване на произведението и продължителността му.

С оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, неприложима е нормата на чл. 28 от ЗАНН. Деянието, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО РАДИО засяга обществените отношения, регулирани от ЗРП, свързани със предоставянето на медийните услуги от доставчици на медийни услуги. Така описаното нарушение е застрашило обществените отношения, защитавани с разпоредбите на чл. 9, ал. 1 от ЗРП целяща защитата на авторските права, поради което следва да се приеме, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид.

Поради несъвпадане на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се отмени и вместо него да се постанови друго с което се потвърди НП.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, XII касационен състав

РЕШИ:

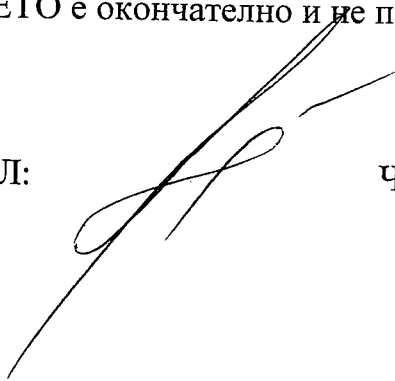
ОТМЕНЯ съдебно решение № 325500 от 29.01.2018 г. по н.а.х.д. № 6423 / 2017 г. по описа на Софийски районен съд(СРС), Наказателно отделение(НО), 132 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

24

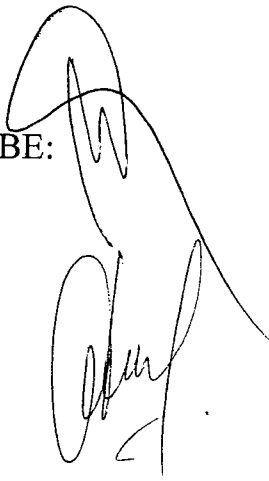
ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД 10-31 от 21.03.2017г. издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на БНР е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за извършено нарушение на чл. 9, ал.1 от ЗРТ

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
СЪДЕБЕН
ВЕЛОВОДИТЕЛ:

